

Nr 163

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen rörande ratifikation av konvention angående vissa till civilprocessen hörande ämnen; given Stockholms slott den 29 mars 1957.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna ratifikation av konventionen den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner ratifikation av en den 1 mars 1954 i Haag dagtecknad konvention angående vissa till civilprocessen hörande ämnen, avsedd att träda i stället för en tidigare konvention angående samma ämnen av den 17 juli 1905.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 mars 1957.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, HEDLUND, PERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, NÄSGÅRD, KLING, ELIASSON, HENRIKSSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, finans- och inrikesdepartementen anmäler ministern för utrikes ärendena fråga om *ratifikation av konvention den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen.*

Föredraganden anför följande.

Sedan slutet av förra århundradet har mellan åtskilliga europeiska länder förelegat en traktatmässig reglering på multilateral basis av vissa begränsade delar av den internationella civilprocessrätten. I en av Sverige och flertalet andra europeiska stater biträdd konvention den 14 november 1896 jämte tilläggsprotokoll den 22 maj 1897 utfäste sig sålunda de fördragsslutande staterna att i rättsförhållanden av civil eller kommersiell natur lämna varandra bistånd i form av delgivning och utredning samt att principiellt likställa medborgare i annan fördragsslutande stat med det egna landets medborgare beträffande skyldigheten att ställa säkerhet i rättegång, förmånen av kostnadsfri rättshjälp samt tillämpningen av eventuella bestämmelser om bysättning. Denna konvention hade utarbetats av den på nederländska regeringens initiativ sammankallade Haagkonferensen för internationell privaträtt vid dess båda första sessioner åren 1893 och 1894. Vid Haagkonferensens fjärde session år 1904 underkastades konventionen en revision, vilket ledde till avslutandet av en ny konvention i samma ämnen av den 17 juli 1905, som alltjämt är i kraft (SFS 1909 nr 30). Till 1905 års konvention har ett tjugotal länder anslutit sig. För Sveriges del skedde detta genom deposition av ratifikationsinstrument i Haag den 24 april 1909, sedan riksdagen lämnat sin medverkan genom godkännande av de av konventionen föranledda svenska lagändringarna (prop. 1909: 129, LU 44 och rskr 93). Det må här anmärkas att 1905 års konvention i såväl fransk originaltext som svensk översättning återfinnes såsom bilaga till Kungl. Maj:ts proposition nr 100 år 1956 angående ratifikation av rättshjälpsavtal mellan Sverige och Frankrike.

1905 års konvention, som trädde i kraft den 27 april 1909, har i stort sett fungerat tillfredsställande under sin snart femtioåriga giltighetstid. Vid några tillfällen har emellertid de avtalsslutande staterna inom Haagkonfe-

rensens ram tagit upp frågan om ändringar och tillägg i konventionen. Vid konferensens femte session år 1925 uppnåddes sålunda enighet om ett svenskt förslag om tillägg till konventionens art. 19 rörande inräknandet av vissa kostnader för översättning och bestyrkande i de rättegångskostnader, som med stöd av konventionens bestämmelser kan uttagas av tappande part i annan konventionsstat än domslandet. Detta tillägg, som för övrigt år 1927 föranledde ändrad lydelse av motsvarande interna svenska lagregler (prop. 1927: 68, L¹U 20 och rskr 86), intogs senare i ett av Haagkonferensen vid dess sjätte session år 1928 utarbetat förslag till tilläggskonvention till 1905 års konvention. Här i hade vidare upptagits bestämmelser till komplettering av konventionens stadganden om kostnadsfri rättshjälp samt vissa regler om avgiftsfrihet för födelse-, ålders- och liknande intyg m. m.

Förslaget om tilläggskonvention underställdes regeringarna i de stater som biträtt 1905 års konvention. Deras ställningstagande drog emellertid ut på tiden, med påföljd att godkännande och ratifikation i vederbörlig ordning ännu icke kommit till stånd vid det andra världskrigets utbrott. Under kriget och åren närmast därefter fick av naturliga skäl planerna på en revision av 1905 års konvention vila, men när Haagkonferensen för internationell privaträtt efter ett mångårigt uppehåll i oktober 1951 kunde hålla sin sjunde session, stod frågan åter på dagordningen. Den förnyade översyn, som då ägde rum, hade främst till syfte att beakta möjligheterna av sådana ändringar i konventionen och 1928 års förslag till tilläggskonvention att de utanför konventionen stående länderna Irland och Storbritannien, som i Europarådet ådagalagt sitt intresse för hithörande frågor, skulle kunna biträda konventionen i dess blivande reviderade form.

Delegationerna från de i konferensens sjunde session deltagande sexton länderna, däribland Sverige, kunde utan större svårigheter enas om ett förslag till ny konvention, som i sig upptog 1928 års förslag till tilläggskonvention och som i övrigt — bortsett från slutbestämmelserna — endast på ett fåtal punkter avvek från 1905 års konvention.

Sedan flertalet av de vid sjunde sessionen företrädde staterna på nederländska regeringens förfrågan bekräftat sin positiva inställning till den nya konventionen, öppnades denna för undertecknande i Haag den 1 mars 1954. Den har hittills underskrivits av Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Portugal, Schweiz, Sverige och Österrike. För Sveriges del skedde undertecknandet den 28 juni 1954. Fyra av de nämnda staterna har också ratificerat konventionen, nämligen Finland, Italien, Luxemburg och Österrike.

Konventionen är i fransk originaltext jämte översättning till svenska fogad såsom bilaga till detta protokoll.

Vad först angår konventionens benämning, är att märka att denna behållits oförändrad, trots att vissa nya bestämmelser avseende avgiftsfria utdrag ur folkbokföringsregister m. m. (art. 25) otvivelaktigt faller utom civilprocessens ram. I likhet med sina föregångare av 1896 och 1905 behandlar den nya konventionen endast vissa begränsade delar av den internationella

civilprocessrätten. För att understryka detta har det ansetts lämpligt att i den svenska översättningen alltjämt låta konventionen benämnas *konvention angående vissa till civilprocessen hörande ämnen*.

Konventionens trettiotre artiklar fördelar sig under sju rubriker, nämligen

- I. Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar (art. 1—7);
- II. Bevisupptagning (art. 8—16);
- III. Säkerhet för rättegångskostnader (art. 17—19);
- IV. Kostnadsfri rättshjälp (art. 20—24);
- V. Avgiftsfrihet för utdrag ur folkbokföringsregister (art. 25);
- VI. Bysättning (art. 26); samt
- VII. Slutbestämmelser (art. 27—33).

Såsom av det anförda framgår, överensstämmer konventionen såväl till sitt sakliga innehåll som till sin utformning i stora delar med den nu gällande konventionen av den 17 juli 1905. Den följande redogörelsen begränsas därför i huvudsak till de ändringar och tillägg som gjorts i konventionen jämförd med 1905 års konvention.

I. Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar (art. 1—7).

Bestämmelserna om delgivning förblir i huvudsak oförändrade. De inskränker sig sålunda till att reglera det bistånd, myndigheterna i de fördragsslutande staterna skall lämna varandra i delgivningsärenden, och ingriper icke i den nationella rättens regler om formerna och sättet för behörig delgivning.

Följande smärre ändringar har dock vidtagits.

I *art. 2* har ordalydelsen ändrats i syfte att undanröja varje tvekan om att en icke-officiell instans, som enligt de interna reglerna i ett fördragsslutande land är behörig ombesörja delgivning, är att betrakta som behörig också i konventionens mening. Ändringen är föranledd av ett påpekande av den brittiska delegationen vid Haagkonferensens sjunde session att i Storbritannien vissa advokater, de s. k. »solicitors», äger verkställa delgivning i vissa fall.

I *art. 3* har vidare som ett nytt första stycke upptagits en föreskrift att framställning om delgivning skall vara åtföljd av delgivningshandlingen i två exemplar. Därmed har en i praxis ej sällan tillämpad regel gjorts obligatorisk vid delgivning enligt konventionens bestämmelser. Föreskriften har dragit med sig en mindre jämkning av *andra stycket i art. 5* angående delgivningsbevis.

Det nya stadgandet i *art. 3* första stycket har tillkommit för att jämna vägen för Storbritanniens anslutning till konventionen. För Sveriges del kan bestämmelsen utan vidare godtagas, eftersom den är helt förenlig med redan gällande svenska bestämmelser i kungörelsen den 30 april 1909 angående delgivning av handling på begäran av utländsk myndighet och kungörelsen den 24 november 1933 angående biträde av utrikesdepartementet för delgivning av handlingar i utlandet.

II. Bevisupptagning (art. 8—16).

Bestämmelserna i denna avdelning är helt oförändrade. I översättningen till svenska har emellertid ordet handräckning utbytt mot bevisupptagning eller annat uttryck med hänsyn till att det numera får anses vedertaget i svenskt lagspråk att beteckningen handräckning endast avser åtgärder som har exekutiv karaktär. Detta språkbruk har beaktats i de svenska lagar som svarar mot konventionens bestämmelser i denna avdelning, nämligen lagen den 20 december 1946 om bevisupptagning åt utländsk domstol och lagen samma dag om bevisupptagning vid utländsk domstol.

III. Säkerhet för rättegångskostnader (cautio judicatum solvi, art. 17—19).

Enligt art. 17 i 1905 års konvention må medborgare i fördragsslutande land, som uppträder som kärande eller mellankommande part i rättegång i annat fördragsslutande land, icke på grund av sin egenskap av utlänning eller i följd av saknad av hemvist eller vistelseort i processlandet åläggas att ställa borgen eller annan säkerhet under vad namn det vara må eller att verkställa deposition för ersättning till domstol. För att vederbörande kärande eller mellankommande part skall komma i åtnjutande av denna förman, måste han emellertid ha sitt hemvist i något av de fördragsslutande länderna. Detta hemvistvillkor i art. 17 står i direkt samband med bestämmelserna i art. 18, vari de fördragsslutande staterna förpliktat sig att på begäran kostnadsfritt genom behörig myndighet göra domar på rättegångskostnader verkställbara, om den ersättningspliktige i annan konventionsstat fritagits från skyldigheten att ställa säkerhet eller verkställa deposition på grund av bestämmelserna i konventionen eller lagstiftningen i domslandet. Dessa praktiskt mycket viktiga bestämmelser kvarstår oförändrade i den nya konventionen. Emellertid har i art. 32 bland slutbestämmelserna inrymts en möjlighet för varje stat att vid undertecknande, ratifikation eller tillträde av konventionen förbehålla sig rätten att tillämpa art. 17 endast på sådana medborgare i andra konventionsstater som har sin vanliga vistelseort i landet. Skulle någon konventionsstat utnyttja denna reservationsmöjlighet, kan den staten enligt art. 32 *andra stycket* icke för sina egna medborgares del kräva en vidsträcktare tillämpning av art. 17 än som svarar mot reservationen. Reciprocitet beträffande förpliktelserna inträder således automatiskt.

Bakgrunden till reservationsbestämmelsen i art. 32 är att söka i Haagkonferensens strävan att även i detta hänseende anpassa konventionsbestämmelserna till engelsk rätt, som i fråga om *cautio judicatum solvi* lägger avgörande vikt på kärandens eller intervenientens hemvist i eller utom Storbritannien men icke på hans nationalitet.

Det bör uppmärksammas, att reservationsrätten enligt art. 32 endast avser art. 17. Möjligheterna till verkställighet av domar på rättegångskostnad enligt art. 18 kvarstår således i stat, som utnyttjar reservationsrätten.

Reservationer enligt art. 32 skulle uppenbarligen avsevärt förringa värdet av bestämmelserna i art. 17. Det finnes dock knappast anledning räkna med att de stater, som redan under en lång följd av år tillämpat de identiska reglerna i 1905 års konvention, nu skulle vilja övergå till ett mera restriktivt system. Detta bekräftas av att förbehåll enligt art. 32 icke gjorts av någon av de stater som hittills undertecknat och i vissa fall även ratificerat konventionen. För Sveriges del synes sådant förbehåll icke böra komma i fråga.

Art. 19 i konventionen ger föreskrifter om den procedur, som skall följas av vederbörande myndighet i konventionsstat, till vilken framställning gjorts jämlikt art. 18 om stadfästelse av beslut om rättegångskostnads gäldande. Artikeln är i principellt hänseende oförändrad. I *tredje stycket* har emellertid inskjutits några ord i syfte att klargöra hur det skall styrkas att ett åberopat beslut är behörigen tillkommet och att det vunnit laga kraft. Vidare har i ett nytt *fjärde stycke* stadgats att myndighet, som är behörig att besluta i anledning av framställning om verkställighet, på sökandens begäran skall fastställa de kostnader, som uppkommit till följd av de i artikelns tidigare bestämmelser givna föreskrifterna om översättning och bestyrkande. Dessa kostnader skall enligt stadgandet betraktas som rättegångskostnader och sålunda kunna i likhet med dessa uttagas hos den betalningsförpliktade parten. Såsom tidigare antytts, går denna regel tillbaka på ett svenskt initiativ vid Haagkonferensens femte session år 1925. Motivet till regeln är att vinnande svarande i princip bör beredas samma möjlighet att erhålla full ersättning för sina kostnader som om domen mot den utländske käranden kunnat bringas till verkställighet i processlandet. Vissa kostnader, förknippade med verkställigheten utom processlandet, kan dock alltjämt komma att belasta svaranden. Då nämligen konventionsstaternas åtagande inskränker sig till en förpliktelse att sörja för att beslutet om rättegångskostnad förklaras verkställbart, kommer de kostnader som eventuellt blir erforderliga för själva exekutionen principiellt att åvila sökanden. Flera länder torde emellertid, utan kostnad för denne, i praktiken utsträcka sin medverkan även till exekutionsstadiets sista led.

Innehållet i de nu berörda bestämmelserna i art. 19 tredje och fjärde styckena är täckt av 2 § och 3 § andra stycket lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.

IV. Kostnadsfri rättshjälp (art. 20—24).

Icke heller konventionens bestämmelser om kostnadsfri rättshjälp kan sägas ha undergått några principiella ändringar. Medborgare i en konventionsstat skall sålunda, i likhet med vad som stadgas i 1905 års konvention, komma i åtnjutande av kostnadsfri rättshjälp i annan konventionsstat i samma utsträckning som gäller för dennas egna medborgare. Denna princip har emellertid enligt ett nytt *andra stycke i art. 20* gjorts tillämplig

även på förfarandet vid administrativ domstol i land, varest fri rättegång inför sådan kan förekomma. I anledning härav har i *första stycket* av samma artikel, som innehåller huvudregeln, införts ett tillägg till klargörande av att denna gäller endast i civila och kommersiella rättsförhållanden till skillnad från administrativa sådana.

Konventionsbestämmelserna innehåller inga föreskrifter om den kostnadsfria rättshjälpens innebörd och omfattning. I detta hänseende är den nationella lagen avgörande. Någon garanti för materiell reciprocitet ger konventionen således icke. Endast i den mån ett konventionsland tillerkänner sina egna medborgare fri rättshjälp, uppkommer en förpliktelse att bereda övriga konventionsstaters medborgare samma förmåner. Under sådana förhållanden är det givetvis ur svensk synpunkt intet som hindrar ett godkännande av den nya bestämmelsen om kostnadsfri rättshjälp i administrativ process, oaktat sådan förmån icke kan lämnas i administrativa mål eller ärenden i Sverige. För svensk medborgare, som invecklas i rättegång inför administrativ domstol i annan konventionsstat, kan å andra sidan regeln vara av stort värde.

I *art. 22 andra stycket* har tillagts en bestämmelse enligt vilken den myndighet som har att besluta över ansökan om kostnadsfri rättshjälp skall ha rätt att för prövning av ansökningen införskaffa erforderliga kompletterande upplysningar.

Art. 23, som helt saknar motsvarighet i 1905 års konvention, föreskriver i *första stycket* att ansökan om kostnadsfri rättshjälp må översändas till vederbörande myndighet av konsul, om sökanden själv uppehåller sig i annat land än det där myndigheten har sitt säte. Detta förfaringsätt har, i avsaknad av bestämmelse härom i 1905 års konvention, icke alltid accepterats i samtliga konventionsstater.

Genom hänvisning i *andra stycket i art. 23* göres åtskilliga av bestämmelserna i konventionens avdelning II om bevisupptagning tillämpliga på översändandet genom konsul av ansökan om kostnadsfri rättshjälp. Härav följer bl. a. att konsuls framställning till svensk domstol skall vara avfattad på svenska eller åtföljas av bestyrkt översättning till svenska, så framt icke särskild överenskommelse träffats med sökandens hemland om begagnande av annat språk. Bestämmelserna i *art. 23* kan godtagas utan ändring av gällande svensk lag om fri rättegång. Möjligen kan de ge anledning till vissa föreskrifter i instruktionen för de svenska beskickningarna och konsulatet.

Art. 24 motsvarar med vissa ändringar *art. 23* i 1905 års konvention. Den anger i vad mån konventionsstat är berättigad till ersättning för kostnader för delgivning eller annan åtgärd i samband med fri rättegång i annan konventionsstat. Medan *art. 23* i 1905 års konvention medger ersättning för kostnader för delgivning eller bevisupptagning i särskilt begärd form samt för vittnen eller sakkunniga, begränsar *art. 24* i 1954 års konvention ersättningsrätten till att gälla endast kostnader för sakkunniga. Jämförda med de eljest enligt *art. 7* och *16* för delgivning och bevisupptagning gällande kostnadsföreskrifterna innebär bestämmelserna i *art. 24* ett ytterligare avskrivande av krav

samverkande stater emellan. Av artikelns ordalydelse framgår knappast med tillbörlig klarhet, huruvida bestämmelserna endast avser åtgärder föranledda av den som beviljats fri rättegång, eller om de också är tillämpliga exempelvis på vittnesförhör föranlett av hans motpart. Sammanhanget liksom förarbetena till artikeln tyder emellertid på att bestämmelserna endast syftar på rättshjälp lämnad på begäran av den part som beviljats fri rättegång. Med denna tolkning föranleder bestämmelserna ingen ändring av gällande svenska kostnadsföreskrifter i 1909 års kungörelse angående delgivning av handling på begäran av utländsk myndighet. Även såvitt angår kostnader i Sverige i samband med bevisupptagning, finnes täckning för artikelns stadgande, nämligen i 10 § lagen den 20 december 1946 om bevisupptagning åt utländsk domstol.

V. Avgiftsfrihet för utdrag ur folkbokföringsregister.

I denna avdelning, som endast upptar *art. 25*, stadgas att utdrag ur konventionsstats folkbokföringsregister skall utlämnas avgiftsfritt till medelös medborgare tillhörande annan konventionsstat under förutsättning att registerstatens egna medborgare i motsvarande situation skulle vara befriade från avgift. Även i detta avseende gäller således principen om nationell behandling. Såsom ytterligare en förmån för medellösa av denna kategori föreskrives, att konventionsstats diplomatiska eller konsulära tjänstemän icke må uttaga någon avgift för legalisering av handling, som den medellöse kan behöva för ingående av äktenskap.

Ur svensk synpunkt kan det endast betraktas som en vinning att genom dessa föreskrifter medellösa svenska medborgare i utlandet tillförsäkras en förmån, som utländska medborgare i Sverige redan åtnjuter till följd av att de åldersbetyg m. m., som svenska pastorsämbeten utfärdar i egenskap av kyrkobokföringsmyndighet, är avgiftsfria. Bestämmelserna om legalisering utan avgift i vissa fall kommer att beaktas vid en nu pågående översyn av gällande förordning om expeditionsavgifter vid beskickningar och konsulat.

VI. Bysättning (art. 26).

Bestämmelsen om bysättning i art. 24 i 1905 års konvention kvarstår oförändrad i den nya konventionen såsom art. 26. Anledningen till att denna synes förlegade regel bibehållits är, att lagstiftningen i åtminstone ett av de länder, som kan förväntas ansluta sig till konventionen, medger, att försumlig gäldenär tages i fängsligt förvar, och därvid skiljer mellan egna medborgare och utlänningar till de senares nackdel.

VII. Slutbestämmelser.

Av slutbestämmelserna har redan förut berörts den i art. 32 medgivna rätten för fördragsslutande stat att genom reservation begränsa tillämpningen av reglerna i art. 17 om frihet från skyldigheten att i vissa fall ställa säkerhet i rättegång.

Enligt art. 27 skall konventionen stå öppen för undertecknande och ratifikation av de stater, som var företrädna vid Haagkonferensens sjunde session år 1951, nämligen, förutom de tolv förut nämnda som redan undertecknat konventionen, Japan, Spanien, Storbritannien, Förbundsrepubliken Tyskland och Jugoslavien. Sistnämnda stat representerades vid sessionen endast av en observatör men torde likväl, enligt vad som framgår av konferensprotokollen, i detta hänseende böra likställas med övriga stater.

I art. 28 stadgas, att konventionen skall träda i kraft den sextionde dagen efter det att det fjärde ratifikationsinstrumentet deponerats. För stat, som ratificerar konventionen senare, inträffar ikraftträdandet den sextionde dagen efter statens egen deposition.

Konventionen skall jämlikt art. 29 ersätta 1905 års konvention, såvitt gäller förhållandet mellan stater som ratificerat den nya konventionen. Detta innebär att 1905 års konvention, förutsatt att den icke uppsäges, kommer att förbli tillämplig i viss utsträckning, så länge någon av dess parter står utanför 1954 års konvention.

Art. 30 innehåller bestämmelser om hur fördragsslutande stat kan göra konventionen tillämplig på område utanför moderlandet. Annan fördragsslutande stat kan genom anmälan i viss ordning förhindra, att åtgärderna för inlemmandet av sådant område i konventionens tillämpningsområde får någon verkan för dess del.

En annan princip gäller enligt art. 31, därest stat, som icke var representerad vid Haagkonferensens sjunde session, önskar tillträda konventionen. Sådant tillträde förutsätter medgivande från samtliga konventionsstaters sida. Medgivandet behöver dock icke lämnas i positiv form utan anses föreligga, om invändning mot tillträdet icke anmälts inom en frist av sex månader efter det att nederländska regeringen tillkännagivit, att tillträdesdokument deponerats.

I art. 33 fastställs slutligen, att konventionen till en början skall gälla i fem år och därefter förlängas för fem år i sänder, om uppsägning icke mel-lankommer. Uppsägning får endast verkan såvitt gäller den stat som verkställt densamma.

Beträffande slutbestämmelserna skall här endast framhållas, att det fjärde ratifikationsinstrumentet deponerats hos nederländska utrikesministeriet den 11 februari 1957 och att följaktligen konventionen med tillämpning av art. 28 träder i kraft den 12 april 1957 mellan de fyra först ratificerande staterna.

Konventionen av den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hö-

rande ämnen utgör, som framgått av den tidigare redogörelsen, endast en reviderad version av den konvention av den 17 juli 1905 i samma ämnen, som i snart femtio år på ett i huvudsak tillfredsställande sätt reglerat ett ur det praktiska rättslivets synpunkter viktigt område. De ändringar och tillägg som gjorts är alla av den art, att Sverige kan biträda konventionen utan ändring av gällande svenska lagar och med endast obetydliga jämkningar i hörande administrativa författningar. Samtidigt representerar den nya konventionen vissa framsteg mot ett ytterligare förbättrat samarbete mellan konventionsstaterna på den internationella rättshjälpens område.

Under återopande av det sålunda anförda får jag föreslå, att den här bilagda konventionen den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen måtte föreläggas riksdagen, och hemställer alltså

att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att godkänna ratifikation av konventionen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Axel Edelstam

Bilaga

Översättning

Convention relative à la procédure civile

Les Etats signataires de la présente Convention:

Désirant apporter à la Convention du 17 juillet 1905, relative à la procédure civile, les améliorations suggérées par l'expérience;

Ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet et sont convenus des dispositions suivantes:

I. Communication d'actes judiciaires et extrajudiciaires**Article 1er**

En matière civile ou commerciale, les significations d'actes à destination de personnes, se trouvant à l'étranger, se feront dans les Etats contractants, sur une demande du consul de l'Etat requérant, adressée à l'autorité qui sera désignée par l'Etat requis. La demande, contenant l'indication de l'autorité de qui émane l'acte transmis, le nom et la qualité des parties, l'adresse du destinataire, la nature de l'acte dont il s'agit, doit être rédigée dans la langue de l'autorité requise. Cette autorité enverra au consul la pièce prouvant la signification ou indiquant le fait qui l'a empêchée.

Toutes les difficultés, qui s'élèveraient à l'occasion de la demande du consul, seront réglées par la voie diplomatique.

Konvention angående vissa till civilprocessen hörande ämnen

Denna konventions signatärstaterna,

vilka önska i konventionen den 17 juli 1905 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen göra av erfarenheten påkallade förbättringar,

ha beslutat att för detta ändamål avsluta en ny konvention och ha överenskommit om följande bestämmelser:

I. Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar**Artikel 1**

I fråga om delgivning av handlingar, vilka angå rättsförhållanden av civil eller kommersiell natur och äro avsedda att tillställas i utlandet vistande personer, skall för de fördragslutande staterna gälla, att då begäran om sådan delgivning framställs av konsuln för den stat, å vars sida delgivningen önskas, hos myndighet, som angives av den stat, där begäran framställs, denna begäran skall efterkommas. Framställningen skall angiva, av vilken myndighet handlingen utfärdats, parternas namn och ställning, mottagarens adress samt beskaffenheten av den handling, varom fråga är; och skall framställningen vara avfattad på det språk, som brukas av den myndighet, hos vilken framställningen sker. Samma myndighet har sedermera att till konsuln överlämna den handling, som utvisar att delgivning skett eller anger det hinder, som därför mött.

Meningskiljaktighet, som med anledning av sådan framställning uppstått, skall utjämnas på diplomatisk väg.

Chaque Etat contractant peut déclarer, par une communication adressée aux autres Etats contractants, qu'il entend que la demande de signification à faire sur son territoire, contenant les mentions indiquées à l'alinéa 1er, lui soit adressée par la voie diplomatique.

Les dispositions qui précèdent ne s'opposent pas à ce que deux Etats contractants s'entendent pour admettre la communication directe entre leurs autorités respectives.

Article 2

La signification se fera par les soins de l'autorité compétente selon les lois de l'Etat requis. Cette autorité, sauf les cas prévus dans l'article 3, pourra se borner à effectuer la signification par la remise de l'acte au destinataire qui l'accepte volontairement.

Article 3

La demande sera accompagnée de l'acte à signifier en double exemplaire.

Si l'acte à signifier est rédigé, soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou s'il est accompagné d'une traduction dans l'une de ces langues, l'autorité requise, au cas où le désir lui en serait exprimé dans la demande, fera signifier l'acte dans la forme prescrite par sa législation intérieure pour l'exécution de significations analogues, ou dans une forme spéciale, pourvu qu'elle ne soit pas contraire à cette législation. Si un pareil désir n'est pas exprimé, l'autorité requise cherchera d'abord à effectuer la remise dans les termes de l'article 2.

Sauf entente contraire, la traduction, prévue dans l'alinéa précédent,

Det står envar av de fördragsslutande staterna fritt att i särskilt till de övriga riktat meddelande påfordra, att översändandet av sådana framställningar om delgivning inom dess område, vilka i första stycket omtalats, skall ske på diplomatisk väg.

Förestående bestämmelser innefatta ej hinder för två fördragsslutande stater att överenskomma, att direkt skriftväxling mellan myndigheterna i de båda staterna må ske.

Artikel 2

Delgivningen skall verkställas genom försorg av den myndighet, som är behörig därtill enligt lagen i den stat som mottagit framställningen. Denna myndighet kan, utom i fall som i artikel 3 avses, inskränka sig till att verkställa delgivningen genom handlingens överlämnande till adressaten, såvitt denne frivilligt mottager den.

Artikel 3

Framställningen skall vara åtföljd av delgivningshandlingen i två exemplar.

Om delgivningshandlingen är avfattad antingen på det språk, som brukas av den myndighet, hos vilken begäran om delgivningen skett, eller på ett mellan vederbörande stater överenskommet språk eller om handlingen är åtföljd av en översättning till ettdera av dessa språk, skall den anmodade myndigheten, såvitt önskan härom uttalats i den gjorda framställningen, låta delgiva handlingen i den form, som för verkställande av liknande delgivning är föreskriven av lagen i den stat, myndigheten tillhör, eller i en särskild form, så vitt den icke strider mot samma lag. Har en sådan önskan icke uttryckts, skall myndigheten först söka verkställa delgivningen på sätt i artikel 2 föreskrivits.

Så vitt ej annat överenskommits skall riktigheten av den i föregående

sera certifiée conforme par l'agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

stycke omförmälda översättningen vara bestyrkt av diplomatisk eller konsular företrädare för den stat, från vars sida delgivningen begärts, eller av edsvuren översättare i den stat, där delgivningen skall ske.

Article 4

L'exécution de la signification, prévue par les articles 1, 2 et 3, ne pourra être refusée que si l'Etat, sur le territoire duquel elle devrait être faite, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Artikel 4

Verkställandet av delgivning, varom i artiklarna 1, 2 och 3 förmåles, kan icke förvägras, med mindre den stat, inom vars område den skall äga rum, anser den vara av beskaffenhet att kränka dess suveränitet eller medföra fara för dess säkerhet.

Article 5

La preuve de la signification se fera au moyen, soit d'un récépissé daté et légalisé du destinataire, soit d'une attestation de l'autorité de l'Etat requis, constatant le fait, la forme et la date de la signification.

Artikel 5

Såsom bevis om delgivningen skall gälla antingen ett av mottagaren utfärdat, daterat och legaliserat mottagningsbevis eller ett intyg av myndigheten i den stat, där framställningen blivit gjord, utvisande att delgivning ägt rum, formen under vilken den skett, samt dagen för delgivningen.

Le récépissé ou l'attestation doit se trouver sur l'un des doubles de l'acte à signifier ou y être annexé.

Mottagningsbeviset eller intyget skall åsättas det ena exemplaret av delgivningshandlingen eller vidfogas detta.

Article 6

Les dispositions des articles qui précèdent ne s'opposent pas:

1°. à la faculté d'adresser directement, par la voie de la poste, des actes aux intéressés se trouvant à l'étranger;

2°. à la faculté, pour les intéressés, de faire faire des significations directement, par les soins des officiers ministériels ou des fonctionnaires compétents du pays de destination;

3°. à la faculté, pour chaque Etat, de faire faire directement, par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, les significations destinées aux personnes se trouvant à l'étranger.

Dans chacun de ces cas, la faculté

Artikel 6

Genom förestående bestämmelser göres ej inskränkning i:

1. befogenheten att översända handlingar med posten direkt till vederbörande i utlandet;

2. befogenheten för vederbörande att låta verkställa delgivning omedelbart genom kompetenta myndigheter i det land, där delgivningen skall ske;

3. befogenheten för varje stat att låta verkställa delgivning av handlingar med i utlandet befintliga personer genom sina egna diplomatiska eller konsulara tjänstemän.

I varje av dessa fall består en be-

prévue n'existe que si des Conventions intervenues entre les Etats intéressés l'admettent ou si, à défaut de Conventions, l'Etat, sur le territoire duquel la signification doit être faite, ne s'y oppose pas. Cet Etat ne pourra s'y opposer lorsque, dans les cas de l'alinéa 1er, numéro 3, l'acte doit être signifié sans contrainte à un ressortissant de l'Etat requérant.

Article 7

Les significations ne pourront donner lieu au remboursement de taxes ou de frais de quelque nature que ce soit.

Toutefois, sauf entente contraire, l'Etat requis aura le droit d'exiger de l'Etat requérant le remboursement des frais occasionnés par l'intervention d'un officier ministériel ou par l'emploi d'une forme spéciale dans les cas de l'article 3.

II. Commissions rogatoires

Article 8

En matière civile ou commerciale, l'autorité judiciaire d'un Etat contractant pourra, conformément aux dispositions de sa législation, s'adresser, par commission rogatoire, à l'autorité compétente d'un autre Etat contractant pour lui demander de faire, dans son ressort, soit un acte d'instruction, soit d'autres actes judiciaires.

Article 9

Les commissions rogatoires seront transmises par le consul de l'Etat requérant à l'autorité qui sera désignée par l'Etat requis. Cette autorité enverra au consul la pièce constatant l'exécution de la commission rogatoire ou indiquant le fait qui en a

fogenhet endast, då mellan vederbörande stater avslutade överenskommelser sådant medgiva eller då, i brist av sådan överenskommelse, den stat, på vars område delgivningen skall ske, icke motsätter sig densamma. Denna stat kan icke motsätta sig delgivningen, då i det fall, som här ovan under 3. avses, handlingen utan användande av tvångsmedel skall tillställas en medborgare i den stat, från vars sida delgivningen önskas.

Artikel 7

För delgivningar få icke utkrävas avgifter av något som helst slag.

Dock skall, där ej annat överenskommit, den stat, hos vilken begäran om delgivning framställts, äga att av den stat, som begärt delgivningen, utkräva ersättning för kostnader, som föranletts av stämmingsmäns medverkan vid delgivningen eller användandet av en särskild form i fall, som i artikel 3 omförmäلتs.

II. Bevisupptagning

Artikel 8

I mål eller ärende av civil eller kommersiell natur äger judiciell myndighet i en av de fördragslutande staterna att, med iakttagande av bestämmelserna i landets lag, hos behörig myndighet i en annan av dessa stater göra framställning om vidtagande av åtgärder till utredning i målet eller ärendet eller av andra till dess behandling hörande åtgärder.

Artikel 9

Dylik framställning skall av konsuln för den stat, från vars sida framställningen skett, överlämnas till myndighet som anges av den stat, där framställningen göres. Denna myndighet har sedermera att till konsuln överlämna den handling, som ut-

empêché l'exécution.

Toutes les difficultés, qui s'élèveraient à l'occasion de cette transmission, seront réglées par la voie diplomatique.

Chaque Etat contractant peut déclarer, par une communication adressée aux autres Etats contractants, qu'il entend que les commissions rogatoires, à exécuter sur son territoire, lui soient transmises par la voie diplomatique.

Les dispositions qui précèdent ne s'opposent pas à ce que deux Etats contractants s'entendent pour admettre la transmission directe des commissions rogatoires entre leurs autorités respectives.

Article 10

Sauf entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée, soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou bien elle doit être accompagnée d'une traduction, faite dans une de ces langues et certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

Article 11

L'autorité judiciaire, à laquelle la commission rogatoire est adressée, sera obligée d'y satisfaire en usant des mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution d'une commission des autorités de l'Etat requis ou d'une demande formée à cet effet par une partie intéressée. Ces moyens de contrainte ne sont pas nécessairement employés, s'il s'agit de la comparution des parties en cause.

L'autorité requérante sera, si elle

visar att åtgärden vidtagits eller anger det hinder, som därför mött.

Meningsskiljaktighet, som med anledning av sådan framställnings överlämnande uppstått, skall utjämnas på diplomatisk väg.

Det står envar av de fördragsslutande staterna fritt att i särskilt till de övriga riktat meddelande påfordra, att översändandet av framställningar om åtgärder, som skola vidtagas inom dess område, skall ske på diplomatisk väg.

Förestående bestämmelser utgöra ej hinder för två fördragsslutande stater att överenskomma, att framställningar må direkt växlas mellan myndigheterna i de båda staterna.

Artikel 10

Så framt ej annorlunda avtalats, skall framställningen vara avfattad antingen på det språk, som brukas av myndighet, till vilken den är ställd, eller på ett mellan vederbörande stater överenskommet språk eller ock skall framställningen vara åtföljd av en översättning till ettdera av dessa språk, vilken översättning blivit till riktigheten bestyrkt av diplomatisk eller konsulär företrädare för den stat, varifrån framställningen kommit, eller av edsvuren översättare i den stat, där framställningen skett.

Artikel 11

Den judiciella myndighet, hos vilken framställningen blivit gjord, är skyldig att efterkomma denna med användande av samma tvångsmedel, som då fråga är om likartad framställning från annan myndighet i den stat, förstnämnda myndighet själv tillhör, eller en begäran, som för dylikt ändamål gjorts av en part. Dock skall skyldighet ej föreligga att använda dessa tvångsmedel i fråga om parts inställelse.

Därest den myndighet, av vilken

le demande, informée de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée, afin que la partie intéressée soit en état d'y assister.

L'exécution de la commission rogatoire ne pourra être refusée que:

1°. si l'authenticité du document n'est pas établie;

2°. si, dans l'Etat requis, l'exécution de la commission rogatoire ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire;

3°. si l'Etat, sur le territoire duquel l'exécution devrait avoir lieu, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Article 12

En cas d'incompétence de l'autorité requise, la commission rogatoire sera transmise d'office à l'autorité judiciaire compétente du même Etat, suivant les règles établies par la législation de celui-ci.

Article 13

Dans tous les cas où la commission rogatoire n'est pas exécutée par l'autorité requise, celle-ci en informera immédiatement l'autorité requérante, en indiquant, dans le cas de l'article 11, les raisons pour lesquelles l'exécution de la commission rogatoire a été refusée et, dans le cas de l'article 12, l'autorité à laquelle la commission est transmise.

Article 14

L'autorité judiciaire, qui procède à l'exécution d'une commission rogatoire, appliquera les lois de son pays, en ce qui concerne les formes à suivre.

framställningen gjorts, så påfordrar, skall den underrättas om tiden och platsen för den åtgärd, som i anledning av framställningen skall äga rum, på det att part, som så önskar, må bliva i tillfälle att närvara.

Vidtagandet av den begärda åtgärden kan förvägras endast,

1. om handlingens äkthet icke blivit styrkt;

2. om i den stat, till vilken framställningen skett, utförandet av den begärda åtgärden icke tillkommer dömande myndighet;

3. om den stat, inom vars område åtgärden skall verkställas, anser den vara av beskaffenhet att kränka dess suveränitet eller medföra fara för dess säkerhet.

Artikel 12

Därest den myndighet, till vilken framställningen blivit gjord, icke är behörig att vidtaga den begärda åtgärden, skall framställningen, i enlighet med gällande bestämmelser, på tjänstens vägnar översändas till behörig judiciell myndighet i samma stat.

Artikel 13

I alla de fall, då den begärda åtgärden icke vidtagits av den myndighet, till vilken framställningen blivit gjord, åligger det denna myndighet att omedelbart därom underrätta den myndighet, från vilken framställningen utgått, samt tillika angiva, därest sådant fall är för handen, som i artikel 11 avses, de skäl, på grund varav åtgärdens vidtagande förvägrats, samt i fall, som i artikel 12 omtalas, till vilken myndighet framställningen blivit översänd.

Artikel 14

Den judiciella myndighet, som vidtager den begärda åtgärden, skall därvid i fråga om de former, som böra iakttas, tillämpa sitt eget lands lagar.

Toutefois, il sera déféré à la demande de l'autorité requérante, tendant à ce qu'il soit procédé suivant une forme spéciale, pourvu que cette forme ne soit pas contraire à la législation de l'Etat requis.

Article 15

Les dispositions des articles qui précèdent n'excluent pas la faculté, pour chaque Etat, de faire exécuter directement, par ses agents diplomatiques ou consulaires, les commissions rogatoires, si des Conventions intervenues entre les Etats intéressés l'admettent ou si l'Etat, sur le territoire duquel la commission rogatoire doit être exécutée, ne s'y oppose pas.

Article 16

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou de frais, de quelque nature que ce soit.

Toutefois, sauf entente contraire, l'Etat requis aura le droit d'exiger de l'Etat requérant le remboursement des indemnités payées aux témoins ou aux experts, ainsi que des frais occasionnés par l'intervention d'un officier ministériel, rendue nécessaire parce que les témoins n'ont pas comparu volontairement, ou des frais résultant de l'application éventuelle de l'article 14, alinéa 2.

III. Caution judicatum solvi

Article 17

Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne peut être imposé, à raison, soit de leur qualité d'étrangers, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, aux nationaux d'un des Etats contractants, ayant leur domi-

nick skall, där användning av en viss form begärts av den myndighet, som gjort framställningen, denna form iakttagas, så framt den icke strider mot lagen i det land, till vilket framställningen skett.

Artikel 15

Genom bestämmelserna i förestående artiklar upphäves icke den befogenhet, som kan tillkomma stat, att låta begärda åtgärder vidtagas direkt av dess diplomatiska eller konsulära tjänstemän, om antingen detta tillvägagångssätt är genom fördrag mellan vederbörande stater medgivet, eller den stat, på vars område åtgärden skall verkställas, icke motsätter sig dess vidtagande.

Artikel 16

För vidtagande av begärda åtgärder få icke utkrävas avgifter av något som helst slag.

Dock skall, där ej annat överenskommits, den stat, där åtgärd begärts, äga att av den stat, varifrån framställningen skett, utkräva ersättning för vad till vittnen eller sakkunniga blivit utbetalt ävensom för kostnader, som föranletts av stämningens medverkan vid delgivning, när sådan påkallats därav att vittnen icke frivilligt inställt sig, eller för kostnader, som uppstått då bestämmelsen i artikel 14 andra stycket kommit till användning.

III. Säkerhet för rättegångskostnader

Artikel 17

Där medborgare i en av de fördragsslutande staterna, med hemvist i någon av dem, är känd eller mellankommande part vid domstol i en annan av dessa stater, må han icke, på grund av sin egenskap av utlänning eller i följd av saknaden av

cile dans l'un de ces Etats, qui seront demandeurs ou intervenants devant les tribunaux d'un autre de ces Etats.

La même règle s'applique au versement, qui serait exigé des demandeurs ou intervenants, pour garantir les frais judiciaires.

Les Conventions, par lesquelles des Etats contractants auraient stipulé pour leurs ressortissants la dispense de la caution *judicatum solvi* ou du versement des frais judiciaires sans condition de domicile, continueront à s'appliquer.

Article 18

Les condamnations aux frais et dépens du procès, prononcées dans un des Etats contractants contre le demandeur ou l'intervenant dispensé de la caution, du dépôt ou du versement en vertu, soit de l'article 17, alinéas 1 et 2, soit de la loi de l'Etat où l'action est intentée, seront, sur une demande, faite par la voie diplomatique, rendues gratuitement exécutoires par l'autorité compétente, dans chacun des autres Etats contractants.

La même règle s'applique aux décisions judiciaires par lesquelles le montant des frais du procès est fixé ultérieurement.

Les dispositions qui précèdent ne s'opposent pas à ce que deux Etats contractants s'entendent pour permettre que la demande d'exequatur soit aussi faite directement par la partie intéressée.

Article 19

Les décisions relatives aux frais et dépens seront déclarées exécutoires sans entendre les parties, mais sauf

hemvist eller vistelseort inom landet, förpliktas att ställa borgen eller annan säkerhet, under vad namn det vara må.

Detsamma skall gälla med avseende å skyldighet, som kan åligga kändande eller mellankommande part, att verkställa deposition till täckande av ersättning, vilken skall utgå till domstolen.

Konventioner, varigenom mellan särskilda fördragsslutande stater överenskommits, att medborgare i det ena landet skola, oavsett deras hemvist, i det andra vara befriade från att ställa säkerhet för rättegångskostnader eller att nedsätta penningar till täckande av ersättning åt domstol, skola fortfarande gälla.

Artikel 18

Har i en av de fördragsslutande staterna kändande eller mellankommande part, som antingen på grund av bestämmelserna i artikel 17 första och andra styckena eller i följd av lagen i den stat, där rättegång varit anhängiggjord, är fritagen från att ställa säkerhet eller verkställa deposition, varom ovan sagts, dömts att betala rättegångskostnader, skall på därom i diplomatisk väg gjord framställning denna dom i envar av de övriga fördragsslutande staterna kostnadsfritt göras av därtill behörig myndighet verkställbar.

Samma regel gäller med avseende å domstolsbeslut, varigenom rättegångskostnadernas belopp blivit senare bestämt.

Förestående bestämmelser innefatta icke hinder för två fördragsslutande stater att överenskomma, att begäran att erhålla förordnande om verkställighet även må kunna framställas direkt av part.

Artikel 19

Beslut angående rättegångskostnader skall utan parternas hörande förklaras verkställbart, men skall den

recours ultérieur de la partie condamnée, conformément à la législation du pays où l'exécution est poursuivie.

L'autorité, compétente pour statuer sur la demande d'exequatur, se bornera à examiner:

1°. si, d'après la loi du pays où la condamnation a été prononcée, l'expédition de la décision réunit les conditions nécessaires à son authenticité;

2°. si, d'après la même loi, la décision est passée en force de chose jugée;

3°. si le dispositif de la décision est rédigé, soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les deux Etats intéressés, ou bien s'il est accompagné d'une traduction, faite dans une de ces langues et, sauf entente contraire, certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

Pour satisfaire aux conditions, prescrites par l'alinéa 2, numéros 1 et 2, il suffira, soit d'une déclaration de l'autorité compétente de l'Etat requérant constatant que la décision est passée en force de chose jugée, soit de la présentation des pièces dûment légalisées de nature à établir que la décision est passée en force de chose jugée. La compétence de l'autorité ci-dessus mentionnée sera, sauf entente contraire, certifiée par le plus haut fonctionnaire préposé à l'administration de la Justice dans l'Etat requérant. La déclaration et le certificat, dont il vient d'être parlé doivent être rédigés ou traduits conformément à la règle contenue dans l'alinéa 2, numéro 3.

L'autorité, compétente pour statuer sur la demande d'exequatur, évaluera, pourvu que la partie le demande en même temps, le montant des frais d'attestation, de traduction et

dömnda parten äga den rätt till klagan, som lagen i det land, där verkställigheten sökes, medgiver honom.

Myndighet, som är behörig att besluta i anledning av framställd begäran om erhållande av verkställighet, skall inskränka sig att undersöka:

1. om, enligt lagen i det land, där domen blivit meddelad, den handling, på grund varav verkställigheten sökes, uppfyller för dess formella giltighet uppställda villkor;

2. om enligt samma lag domen vunnit laga kraft;

3. om den del av domen, som innefattar själva åläggandet, är avfattad antingen på det språk, som brukas av den myndighet, hos vilken verkställighet sökes, eller på ett mellan vederbörande stater överenskommet språk eller ock är åtföljd av en översättning till ett av dessa språk, vilken, så vitt ej annorlunda avtalats, blivit till riktigheten bestyrkt av diplomatisk eller konsulär företrädare för den stat, varifrån framställningen härrör, eller av edsvuren översättare i den stat, där verkställigheten sökes.

Såsom bevis att de i andra stycket under 1. och 2. uppställda förutsättningarna äro uppfyllda skall gälla antingen av behörig myndighet i den stat, varifrån framställningen härrör, utfärdad förklaring att domen vunnit laga kraft, eller vederbörligen legaliserade handlingar av vilka framgår att beslutet vunnit laga kraft. Förenämnda myndighets behörighet skall, så framt ej annorlunda avtalats, vara intygad av den högsta myndigheten inom justitieförvaltningen i samma stat. Bevis och intyg, varom nu nämnts, måste vara avfattade eller översatta enligt bestämmelsen under 3. i andra stycket här ovan.

Den myndighet, som är behörig att besluta i anledning av framställd begäran om erhållande av verkställighet, skall, för så vitt parten samtidigt så begär, fastställa det belopp, till

de légalisation visés à l'alinéa 2, numéro 3. Ces frais seront considérés comme des frais et dépens du procès.

vilket kostnaderna för översättning och bestyrkande, som avses i andra stycket under 3., prövas uppgå. Dessa kostnader skola anses som rättegångskostnad.

IV. Assistance judiciaire gratuite

Article 20

En matière civile et commerciale, les ressortissants de chacun des Etats contractants seront admis dans tous les autres Etats contractants au bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite, comme les nationaux eux-mêmes, en se conformant à la législation de l'Etat où l'assistance judiciaire gratuite est réclamée.

Dans les Etats où existe l'assistance judiciaire en matière administrative, les dispositions, édictées dans l'alinéa ci-dessus, s'appliqueront également aux affaires, portées devant les tribunaux compétents en cette matière.

Article 21

Dans tous les cas, le certificat ou la déclaration d'indigence doit être délivré ou reçue par les autorités de la résidence habituelle de l'étranger, ou, à défaut de celles-ci, par les autorités de sa résidence actuelle. Dans le cas où ces dernières autorités n'appartiendraient pas à un Etat contractant et ne recevraient pas ou ne délivreraient pas des certificats ou des déclarations de cette nature, il suffira d'un certificat ou d'une déclaration délivré ou reçue par un agent diplomatique ou consulaire du pays auquel l'étranger appartient.

Si le requérant ne réside pas dans le pays où la demande est formulée, le certificat ou la déclaration d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire du pays où le document doit être produit.

IV. Kostnadsfri rätts hjälp

Artikel 20

I rättsförhållanden av civil eller kommersiell natur skall medborgare i fördragsslutande stat äga att i annan fördragsslutande stat, med iakttagande av dess lag, åtnjuta samma förmåner beträffande kostnadsfri rättshjälp som tillkomma sistnämnda stats egna medborgare.

I stat, där rättshjälp förekommer i mål och ärenden av administrativ natur, skola bestämmelserna i föregående stycke tillämpas jämväl vid handläggningen av sådana mål och ärenden inför därtill behörig domstol.

Artikel 21

I fråga om utlännings medellöshet skall i varje fall bevis utfärdas eller förklaring upptagas av myndighet i hans vanliga vistelseort eller, om han ej har fast bostad, av myndighet å den ort, där han för tillfället uppehåller sig. I det fall att dessa myndigheter tillhöra annan stat än någon av de fördragsslutande och av dem dylika bevis ej utfärdas eller förklaringar upptagas, må av diplomatisk eller konsulär företrädare för det land, utlänningen tillhör, utfärdat bevis eller upptagen förklaring tillerkännas vitsord.

Om sökanden icke uppehåller sig i det land, där rättshjälp begäres, skall beviset eller förklaringen om hans medellöshet utan avgift legaliseras av diplomatisk eller konsulär företrädare för det land, i vilket handlingen skall företas.

Article 22

L'autorité, compétente pour délivrer le certificat ou recevoir la déclaration d'indigence, pourra prendre des renseignements sur la situation de fortune du requérant auprès des autorités des autres Etats contractants.

L'autorité, chargée de statuer sur la demande d'assistance judiciaire gratuite, conserve, dans les limites de ses attributions, le droit de contrôler les certificats, déclarations et renseignements qui lui sont fournis et de se faire donner, pour s'éclairer suffisamment, des informations complémentaires.

Article 23

Lorsque l'indigent se trouve dans un pays autre que celui, dans lequel l'assistance judiciaire gratuite doit être demandée, sa demande tendant à obtenir l'assistance judiciaire, accompagnée des certificats, déclarations d'indigence et, le cas échéant, d'autres pièces justificatives, utiles à l'instruction de la demande, pourra être transmise, par le consul de son pays, à l'autorité compétente pour statuer sur ladite demande, ou à l'autorité désignée par l'Etat où la demande doit être instruite.

Les dispositions, contenues dans l'article 9, alinéas 2, 3 et 4 et dans les articles 10 et 12 ci-dessus concernant les commissions rogatoires, sont applicables à la transmission des requêtes en obtention de l'assistance judiciaire gratuite et de leurs annexes.

Article 24

Si le bénéfice de l'assistance judiciaire a été accordé à un ressortissant d'un des Etats contractants, les significations, quelle qu'en soit la forme, relatives à son procès, et qui seraient à faire dans un autre de ces Etats, ne donneront lieu à aucun remboursement de frais par l'Etat requérant à l'Etat requis.

Artikel 22

Myndighet, som äger utfärda fattigdomsbevis eller upptaga förklaring om medellöshet, kan hos myndigheter i övriga fördragsslutande stater inhämta upplysningar angående sökandens förmögenhetsvillkor.

Den myndighet, vilken det åligger att besluta över gjord ansökning om kostnadsfri rättshjälp, bibehåller inom gränsen för sin behörighet rätten att pröva de bevis, förklaringar och upplysningar, vilka föreläggas myndigheten, ävensom att införskaffa ytterligare erforderliga upplysningar.

Artikel 23

Då medellös person vistas i annat land än det, där ansökningen om kostnadsfri rättshjälp skall göras, må ansökningen, åtföljd av fattigdomsbevis och förklaring om medellöshet samt, i förekommande fall, andra handlingar av betydelse för ansökningens bedömande, av konsuln för sökandens land översändas till den myndighet, som är behörig att besluta i anledning av ansökningen eller till myndighet, som anvisats av den stat, där ansökningen skall prövas.

Bestämmelserna i artikel 9 andra, tredje och fjärde styckena samt i artiklarna 10 och 12 ovan rörande bevisupptagning äro tillämpliga på översändandet av ansökningar om kostnadsfri rättshjälp jämte bilagor.

Artikel 24

Har kostnadsfri rättshjälp beviljats medborgare i fördragsslutande stat, skall delgivning, som hänför sig till rättegången och som verkställts i annan fördragsslutande stat, oavsett delgivningens form, icke föranleda kostnadsersättning från den stat, som begärt åtgärden, till den stat, där delgivningen skett.

Il en sera de même des commissions rogatoires, exception faite des indemnités payées à des experts.

Detsamma skall gälla för bevisupptagning med undantag för ersättning till sakkunniga.

A. Délivrance gratuite d'extraits des actes de l'état civil

Article 25

Les indigents ressortissants d'un des Etats contractants pourront, dans les mêmes conditions que les nationaux, se faire délivrer gratuitement des extraits des actes de l'état civil. Les pièces nécessaires à leur mariage seront légalisées sans frais par les agents diplomatiques ou consulaires des Etats contractants.

V. Avgiftsfrihet för utdrag ur folkbokföringsregister

Artikel 25

Medellös medborgare i fördragsslutande stat skall i annan sådan stat erhålla utdrag ur folkbokföringsregister utan avgift under samma förutsättningar som landets egna medborgare. Handling, som är erforderlig för den medellöses giftermål, skall legaliseras avgiftsfritt av de fördragsslutande staternas diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

VI. Contrainte par corps

Article 26

La contrainte par corps, soit comme moyen d'exécution, soit comme mesure simplement conservatoire, ne pourra pas, en matière civile ou commerciale, être appliquée aux étrangers, appartenant à un des Etats contractants, dans les cas où elle ne serait pas applicable aux ressortissants du pays. Un fait, qui peut être invoqué par un ressortissant domicilié dans le pays, pour obtenir la levée de la contrainte par corps, doit produire le même effet au profit du ressortissant d'un Etat contractant, même si ce fait s'est produit à l'étranger.

VI. Bysättning

Artikel 26

I mål eller ärende, som ej angår brottslig gärning, må bysättning ej, vare sig såsom exekutionsmedel eller såsom säkerhetsåtgärd, komma till användning på utlänningar, tillhörande någon av de fördragsslutande staterna, annorledes än i de fall, där sådan åtgärd kan användas gentemot landets egna medborgare. Omständighet, som av en landets egen medborgare, bosatt inom detsamma, kan åberopas såsom grund för upphävande av bysättning, skall medföra samma verkan till förmån för en medborgare i någon av de övriga fördragsslutande staterna även för det fall att samma omständighet inträffat i utlandet.

VII. Dispositions finales

Article 27

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats représentés à la Septième Session de la Con-

VII. Slutbestämmelser

Artikel 27

Denna konvention är öppen för undertecknande av de stater, som voro företrädna vid Konferensens för in-

férence de Droit International Privé.

Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Il sera dressé de tout dépôt d'instruments de ratification un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats signataires.

Article 28

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour à partir du dépôt du quatrième instrument de ratification prévu par l'article 27, alinéa 2.

Pour chaque Etat signataire, ratifiant postérieurement, la Convention entrera en vigueur le soixantième jour à partir de la date du dépôt de son instrument de ratification.

Article 29

La présente Convention remplacera, dans les rapports entre les Etats qui l'auront ratifiée, la Convention relative à la procédure civile, signée à La Haye, le 17 juillet 1905.

Article 30

La présente Convention s'applique de plein droit aux territoires métropolitains des Etats contractants.

Si un Etat contractant en désire la mise en vigueur dans tous les autres territoires ou dans tels des autres territoires dont les relations internationales sont assurées par lui, il notifiera son intention à cet effet par un acte qui sera déposé auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des Etats contractants.

La Convention entrera en vigueur dans les rapports entre les Etats, qui

ternationell privaträtt sjunde session.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationsinstrumenten skola deponeras hos nederländska utrikesministeriet.

Vid varje deponering av ratifikationsinstrument skall ett protokoll upprättas, varav en behörigen styrkt avskrift på diplomatisk väg skall tillställas envar av de fördragsslutande staterna.

Artikel 28

Denna konvention träder i kraft på den sextionde dagen räknat från dagen för deponeringen av det fjärde av de i artikel 27 andra stycket omnämnda ratifikationsinstrumenten.

För signatärmakt, som ratificerar senare, träder konventionen i kraft på den sextionde dagen räknat från dagen för deponeringen av dess ratifikationsinstrument.

Artikel 29

Denna konvention ersätter, i förhållandet mellan stater som ratificera densamma, den i Haag den 17 juli 1905 undertecknade konventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen.

Artikel 30

Denna konvention är tillämplig på de fördragsslutande staternas moderlandsområden.

Om en fördragsslutande stat skulle önska, att konventionen försattes i kraft för alla eller vissa av de andra områden, för vilkas internationella förbindelser staten svarar, skall den tillkännagiva denna sin avsikt i en handling, vilken skall deponeras hos nederländska utrikesministeriet. Ministeriet skall på diplomatisk väg tillställa envar av de fördragsslutande staterna en behörigen styrkt avskrift av handlingen.

Konventionen träder i kraft i förhållandet mellan de stater, som icke

n'élèveront pas d'objection dans les six mois de cette communication, et le territoire ou les territoires dont les relations internationales sont assurées par l'Etat en question, et pour lequel ou lesquels la notification aura été faite.

Article 31

Tout Etat, non-représenté à la Septième Session de la Conférence, est admis à adhérer à la présente Convention, à moins qu'un Etat ou plusieurs Etats ayant ratifié la Convention ne s'y opposent, dans un délai de six mois à dater de la communication faite par le Gouvernement néerlandais, de cette adhésion. L'adhésion se fera de la manière prévue par l'article 27, alinéa 2.

Il est entendu que les adhésions ne pourront avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention, en vertu de l'article 28, alinéa 1.

Article 32

Chaque Etat contractant, en signant ou ratifiant la présente Convention ou en y adhérant, peut se réserver de limiter l'application de l'article 17 aux nationaux des Etats contractants ayant leur résidence habituelle sur son territoire.

L'Etat, qui aura fait usage de la faculté, prévue à l'alinéa précédent, ne pourra prétendre à l'application de l'article 17 par les autres Etats contractants qu'au bénéfice de ses nationaux ayant leur résidence habituelle sur le territoire de l'Etat contractant, devant les tribunaux duquel ils sont demandeurs ou intervenants.

Article 33

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date indiquée dans l'article 28, alinéa 1er, de la présente Convention.

inom sex månader efter nämnda meddelande anmält gensaga, och det eller de områden, för vilkas internationella förbindelser ifrågavarande stat svarar och för vilket eller vilka tillkännagivandet gjorts.

Artikel 31

Stat, som icke var företrädd vid Konferensens sjunde session, må tillträda denna konvention, så framt icke en eller flera av de stater, som ratificerat konventionen, motsätter sig detta inom en frist av sex månader från dagen för det meddelande om tillträdet, som utsänts av nederländska regeringen. Tillträde skall ske på det i artikel 27 andra stycket omnämnda sättet.

Det är överenskommet, att tillträde icke kan ske, förrän konventionen trätt i kraft i enlighet med artikel 28 första stycket.

Artikel 32

Fördragsslutande stat må, vid undertecknandet eller ratifikationen av konventionen eller vid tillträdet av densamma, förbehålla sig rätten att begränsa tillämpningen av artikel 17 till sådana medborgare i de fördragsslutande staterna, som ha sin vanliga vistelseort på dess område.

Stat, som begagnat den i föregående stycke omnämnda befogenheten, äger av de övriga fördragsslutande staterna påfordra tillämpning av artikel 17 endast till förmån för sådana av sina medborgare, som ha sin vanliga vistelseort på område tillhörande den stat, inför vars domstolar de uppträda som käreande eller melankommande part.

Artikel 33

Denna konvention skall gälla i fem år räknat från den dag, som angives i artikel 28 första stycket i konventionen.

Ce terme commencera à courir de cette date, même pour les Etats qui l'auront ratifiée ou y auront adhéré postérieurement.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation. La dénonciation devra, au moins six mois avant l'expiration du terme, être notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas, qui en donnera connaissance à tous les autres Etats contractants.

La dénonciation peut se limiter aux territoires ou à certains des territoires indiqués dans une notification, faite conformément à l'article 30, alinéa 2.

La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 1er mars 1954, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie, certifiée conforme, sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats représentés à la Septième Session de la Conférence de La Haye de Droit International Privé.

Denna tid börjar löpa från ovan angivna dag jämväl för de stater, som senare ratificerat eller tillträtt konventionen.

Konventionen skall anses, utan vidare tillkännagivande, förnyad för fem år i sänder, därest den icke uppsäges. Uppsägning skall tillkännagivas för nederländska utrikesministeriet minst sex månader före den löpande periodens utgång och skall ministeriet underrätta samtliga övriga fördragsslutande stater om uppsägningen.

Uppsägning kan inskränkas att avse de områden eller vissa av de områden, som upptagits i ett enligt artikel 30 andra stycket gjort tillkännagivande.

Uppsägningen äger verkan endast såvitt gäller den stat, som verkställt densamma. För övriga stater bibehåller konventionen sin giltighet.

Till bekräftande härav ha undertecknade, som i vederbörlig ordning bemyndigats därtill av sina respektive regeringar, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Haag den 1 mars 1954 i ett enda exemplar, vilket skall förvaras i nederländska regeringens arkiv och varav en behörigen styrkt avskrift på diplomatisk väg skall tillställas envar av de stater, som voro företrädda vid Haagkonferensens för internationell privaträtt sjunde session.

(Underskrifter)